

El 'pistoler' d'Olot: entre la fredor emocional i les facultats alterades

Pere Puig Puntí

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

Els fets són clars i estan confessats: el matí del 15 de desembre de 2010 Pere Puig Puntí, manobre de professió i veí de la Vall d'en Bas, es va vestir de caçador, va carregar el seu rifle al seu tot terreny i va anar al restaurant de La Canya, on esmorzaven els seus caps -Joan Tubert Soy i el seu fill Àngel Tubert Ruiz- per disparar-los un tret al pit. Immediatament després va enfilarse a Olot i a la sucursal de la Caja de Ahorros del Mediterraneo (CAM) va repetir el procés amb el subdirector, Rafael Turró Cabrafiga, i la treballadora Anna Pujol Verges. Pocs minuts després desisteix de la idea d'emprendre-la a trets amb la policia i s'entrega. L'Audiència de Girona obrirà demà el judici oral contra el "sheriff del condado" -com li agradava que l'anomenessin- pel quàdruple assassinat que li pot suposar 80 anys de presó.

Els fets són clars i estan confessats, però quin va ser el detonant per perpetrar la matança? A dia d'avui, Pere Puig Puntí està entenimentat i pateix trastorns de la personalitat. Tot al mateix temps, depèn de l'informe psíquic que es llegeixi. I és que la caverna de Plató que és el cap de l'assassí ha estat estudiada pels perits forenses a la llum de la psicologia i la psiquiatria però la interpretació és variable. D'aquí que els dictàmens dels metges forenses i els psicòlegs proposats per la defensa no coincideixin i, al final, haurà de ser el tribunal popular qui reconegui un rellevant trastorn de la personalitat o consideri que no hi ha evidències de trastorns o patologies mentals en la ment de l'assassí.

El perfil de l'assassí

A tall biogràfic, el pistoler, de 58 anys, és el gran d'una família de tres germans. És solter, sense fills, i fa 13 anys va perdre una germana que patia un tumor cerebral. Poc temps després enterrava la seva mare per una patologia renal. El seu pare és viu però pateix un deteriorament cognitiu. Va estudiar fins als 14 anys i per això llegeix i escriu amb dificultat. No va tenir problemes en complir el servei militar a Cartagena on, durant 18 mesos, va integrar la cinquena flota del Mediterrani. Sempre ha treballat de manobre, i en una ocasió en què havia begut i portava penjat al coll un collar de bales va ser denunciat per un policia, a qui va amenaçar dient-li que "a 500 metres el podia matar". Ell pensava que la Guardia Urbana el seguia.

Als ulls dels especialistes forenses de l'Institut de Medicina Legal, la seva personalitat es caracteritza per una fredor afectiva que es posa de manifest quan es refereix als crims amb "indiferència emocional". La desconfiança és un dels seus trets més rellevants i presenta una elevada autoestima i seguretat que el predisposa a un alt concepte de si mateix.

Aquesta valoració difereix substancialment de les conclusions expressades pels psicòlegs proposats per la defensa, els quals detecten en l'assassí un trastorn de personalitat de tipus esquizoide que es caracteritza per una dèbil capacitat de relacionar-se i un comportament excèntric.

La seva anàlisi els porta a catalogar Pere Puig Puntí com una persona impulsiva, hipersensible, rígida i desconfiada, amb escasses relacions socials. Suporta malament els contratemps i reacciona amb exaltació davant els problemes, té pensaments obsessius i fòbies i un pensament original i excèntric que es pot interpretar com una incapacitat d'anàlisi de la realitat o un ajustament esquizoide.

Els seus problemes d'adaptació social vénen donats pel seu caràcter rebel, rancorós i inconformista que li provoca tolerar malament les frustracions. A part, se sent poc comprès i té tendència a culpar els altres dels

seus problemes i a creure que el culpen o castiguen de forma injusta. És per això que percep la seva existència com plena d'aïllament i rebuig social, cosa que el du a menysprear-se i experimentar sentiments de buidor i pèrdua d'identitat. Se sent predisposat a tenir una actitud d'indiferència vers els altres i com que no busca el reforç social, no es pot esperar que reaccioni davant l'aprovació o desaprovació alienes.

Els psicòlegs també han detectat en l'assassí un pensament de tipus paranoide i ho exemplifiquen amb frases textuais: "Jo sóc un bon treballador i una bona persona i ells feien coses contra la meua persona: no em donaven cinc mesos de fulls de salaris. Es burlaven de mi. S'han passat amb mi i abusen del seu poder"; "els del bar em feien mala cara, em miraven malament i no ens coneixíem de res"; "tinc més enemics que amics perquè em tenen enveja".

El mòbil?

Des d'un principi s'ha apuntat l'existència d'un presumpte mòbil econòmic com a explicació del crim. No deixa de ser cert que tant en les seves declaracions com a imputat com en les seves converses amb els metges forenses i psicòlegs, Pere Puig Puntí s'ha mostrat preocupat per l'aspecte monetari. Tant és així que fins i tot a un company de caça li hauria manifestat la seva obsessió perquè no podia pagar la benzina. Les acusacions, per part seva, s'han desmarcat d'aquest mòbil.

Tanmateix, en diverses ocasions l'assassí ha indicat que els seus caps li devien pagar endarrerides i ha fet esment al deute d'uns 5.000 euros que havia adquirit amb la CAM. Pere Puig disposava de dos dipòsits bancaris per valor de 30.000 euros, que compartia amb el seu pare i la seva germana.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/12/11/pistoler-dolot-fredor-emocional-facultats-alterades/535324.html?utm_source=rss